

Annie Besant

Karma

Imprimatur

Annie Besant

KARMA

© 2022 – Annie Besant
Forlag: BoD – Books on Demand, Hellerup, Danmark
ISBN 9788743047643

Annie Besant
Karma
Oversat efter originalens 2. udgave
af Henny Diderichsen.
Teosofisk Samfunds danske forlag.
København 1904.
Nærværende udgave redigeret
af Peter Eliot Juhl
imprimatur

Fortale

Det er kun nødvendigt at forudskikke et par ord idet denne lille bog sendes ud i verden. Det er den fjerde i rækken af de håndbøger, der er bestemt til at imødekomme publikums ønske om en let tilgængelig fremstilling af den teosofiske lære. Man har beklaget sig over, at vor litteratur både er alt for dunkel, alt for teknisk og alt for vidtløftig for den almindelige læser, og det er vort håb, at det med denne serie må lykkes os at afhjælpe et virkeligt følt savn. Teosofi er ikke alene for den lærde; den er for alle. Måske vil der imellem dem, der i denne lille bog for første gang griber et glimt af dens lærdomme, findes nogle få, som derved vil blive ledet til at trænge dybere ind i dens filosofi, dens videnskab og dens religion, idet de giver sig i kast med dens dunklere problemer med den studerendes iver og neofyttens varme. Men disse håndbøger er ikke skrevet for den ivrige studerende, den, som ingen vanskeligheder kan afskrække; de er skrevet for hverdagslivets travle mænd og kvinder, i den hensigt at gøre dem bekendt med nogle af de store sandheder, som gør det lettere både at leve livet og at gå døden i møde. Vi, som har skrevet dem, er mestrenes, vor races ældre brødrer, tjenere; og disse bøger er udelukkende skrevet i den hensigt at gavne vores medmennesker.

A. B.

Karma

»Enhver menneskelig tanke går, idet den skabes, over i den usynlige verden og bliver et aktivt væsen ved at forbinde sig med — eller, måske nøjagtigere udtrykt — ved at smelte sammen med en elemental, dvs. et halv-intelligent væsen, der tilhører et af naturens riger. Det lever videre som en aktiv intelligens — en skabning avlet af tanken — i kortere eller længere tid; dens livsperiodes varighed vil stå i forhold til den hjernevirksomheds oprindelige styrke, som frembragte skabningen. En god tanke vil således vedblive at leve som en aktiv, velgørende kraft; en slet som en ond dæmon. Mennesket befolker således stadig sin bane i rummet med en egen verden opfyldt af skabninger, som hans drømme, ønsker, indfald og lidenskaber har udsendt; og denne strøm, der omgiver ham, virker tilbage på enhver sensitiv eller nervøs organisme, som kommer i berøring med den, i forhold til dens dynamiske intensitet. Buddhisten kalder den sin »skandha«; hinduerne giver den navnet »karma«. Adepten udvikler disse former bevidst; andre mennesker udsender dem ubevidst.«¹

Næppe nogensinde er begrebet karmas egentlige natur blevet beskrevet med større nøjagtighed og på en mere malerisk måde end i disse sætninger, taget fra et af mesteren K. H.s sidste breve. Hvis alt, hvad der stiltiende skjules under dem, fuldt ud forstås, vil alle de forviklinger, som emnet frembyder, for størstedelen forsvinde, og man vil have grebet det hovedprincip, der underligger karmisk virkning. De angiver den bedste fremgangslinje for dette studium, og vi vil nu begynde med at betragte menneskets skabende kræfter. Alt, hvad vi behøver som indledning, er en klar opfattelse af lovens uforanderlighed og af de store afdelinger eller planer i naturen.

¹). Sinnett: „The Occult World“, side 89, 90. 4. udgave.

Lovens uforanderlighed

At vi lever i en lovens verden, at vi er omgivet af love, som vi ikke kan bryde, dette er en selvindlysende sandhed. Og dog — når denne kendsgerning bliver til en virkelig, levende erkendelse, når det ses, at den er en kendsgerning lige så fuldt i den mentale og moralske verden som i den fysiske, — da er vi tilbøjelige til at føle os overvældet af en vis hjælpeløshed, som om vi var voldgivne en vis mægtig kraft, der, idet den griber os, hvirvler os med sig, hvorhen den vil. Men i virkeligheden forholder det sig omvendt; thi forstår vi først den mægtige kraft, da vil den lydigt bringe os, hvorhen vi vil; alle naturens kræfter kan bruges i forhold til, som de forstås — »naturen erobres kun ved lydighed« — og dens uimodståelige energier vil adlyde os, så snart vi har kundskab nok til at arbejde sammen med dem og ikke imod dem. Ud af dens bundløse forråd kan vi vælge de kræfter, som er bedst skikkede til at fremme det arbejde, vi i øjeblikket ønsker at udføre, og selve lovens uforanderlighed er os en borgen for vore bestræbelsers heldige udfald. Ethvert videnskabeligt eksperiments sikkerhed, al evne til at forudsige fremtiden og til at beregne udfaldet af en forudlagt plan, beror på lovens uforanderlighed. Herpå stoler kemikeren, overbevist om, at naturen altid vil svare ham på samme måde, dersom han blot retter sine spørgsmål til den nøjagtigt. Hvis et og samme eksperiment giver et forskelligt resultat, ser han det som en følge af, at hans fremgangsmåde ikke har været den samme — ikke som en følge af en forandring i naturen. Og på samme måde forholder det sig med al menneskelig virksomhed; i jo højere grad den er baseret på kundskab, desto sikrere er udfaldet af en overlagt plan; thi alle »Tilfældigheder« er kun en følge af uvidenhed, og skyldes de loves virksomhed, hvis tilværelse man enten overså eller var uvidende om. Som i den fysiske verden, således kan resultater planlægges, forudses

og beregnes både i de mentale og i de moralske verdener. Naturen forråder os aldrig; det er vor egen blindhed, der skuffer os. I alle verdener er forøget kundskab det samme som forøget magt, og alvidenhed og almagt er et og det samme.

At loven måtte være uforanderlig i den mentale og i den moralske verden såvel som i den fysiske, var, hvad man kunne vente, da universet er en udstrømning, en emanation af den Ene, og da det, vi kalder lov, kun er en udfoldelse af den guddommelige natur. Ligesom alt udstrømmer fra ét liv, således er der én lov, som opretholder alt; verdenerne hviler på denne den guddommelige naturs klippe, som på en fast, urokkelig grundvold.